

Pasi Hujasen lähettikirje 3/2024, 25.03.2024

Myöhäinen kevät

Tuutarissa on vielä paljon lunta. isoa porttia ei saa kiinni, kun jää ei ole vielä sulanut.

Sen verran edistystä on tapahtunut, että yhden seurakuntalaisen kanssa täytimme veden kuluttaman ”ojan” kirkon pihalta: nyt autolla pääsee kirkon pihalle.

Kirkon vieressä kulkeva tie – jota myöten aikaisemmin kuljin – on helmikuun lopulla tullut huonoon kuntoon. Onneksi toinen tie – joka näkyy kauempana – on kuivunut ja nyt pääsen sitä kautta kirkolle.

Kuten kuvasta näkyy, ongelma on vesi, joku syövyttää tien päällä olevaa jää- ja lumikerrosta.

Kanttori Nikolai kertoi, että tietä oli käynyt katsomassa joku porukka, mutta mitään sille ei ole tehty. Kevät hoitaa ongelman... Vesi virtaa tien yli aina huhtikuulle asti, sitten se jostain syystä loppuu.

Syrjäkyllillä on välillä niin huonot tiet, että joutuu miettimään, pitäisikö loppumatka kävellä ja jättää auto kauemmas, sinne missä tie on kohtuullisessa kunnossa.

Edellisen kirjeen jälkeä tapahtunutta

1. Mikrokuituliina
Silmälasiä käyttäjänä olen kokeillut erilaisia puhdistusliinoja ja -suihkeita. Mutta paras apu on mikrokuituliina – tosin se pitää ”pyhittää” (sana tarkoittaa myös erottamista) yksin silmälaseille.
2. Vaeltava vaiva
Silloin tällöin nilkka tai polvi kipeytyy. Milloin oikeassa jalassa, milloin vasemmassa jalassa. Kun maaiskuun alussa oli lähdössä ylittämään rajaa kävellen Narvasta Ivangorodiin, oikea polvi oli todella kipeä. Vladimir sanoi, että taidan tarvita rollaattorin.
Sanoin, että kyllä jalka tulee paremmaksi, kun vähän kävelen. Niin kävikin, pääsin rajan yli – tosin kulku oli aika hidasta.
Kun sitten istuin pari tuntia autossa matkalla Skuoristaan, jalka oli taas ”tönkkönä”. Seuraavana aamuna se oli melkein hyvä ja parin päivän päästä täysin kunnossa.
Minusta välillä kipu on lihaksessa, välillä nivelessä.
Inkeriläinen sanoo: ”Vanhuus tulloo vaivain kans!”
3. Vielä yksi optimisti
Eräässä seurakunnassa oli juhla, muistaakseni kirkko täytti takavuotia.
Tehtiin hieno esite kirkon historiasta.
Painos oli 1900 – seurakunnassa on alle sata jäsentä.
Venäjän uskontolaki kieltää katuevankelioimisen: uskosta saa puhua vain kirkon sisällä.
Taitaa mennä vuosikausia, ennen kuin kaikki esitteet on jaettu – ehkä silloin on jo uusi tasavuosisjuhla.
4. Kinkeripiiri pienenee
Kaksi seurakuntalaista, joita olen käynyt kylillä katsomassa, kuoli samalla viikolla. Hautajaisiin en päässyt, kun olin menossa Kupanitsan seurakuntalaisia tapaamaan.
Hiljalleen inkeriläisten määrä seurakunnissa vähenee.
Toista noista mummoista ehdin käydä katsomassa vain muutaman kerran – jostain syystä hänet oli ”unohdettu” vuosikausiksi. Toisen luona kävin kymmeniä kertoja yli kymmenen vuoden aikana.
5. 3M
Olen sanonut, että Venäjällä ongelma on usein 3M: Moskova määrää ja maksaa. Ei ole totuttu itse arvioimaan kustannuksia.
Ikävä kyllä tämä johti siihen, että Suomesta pyydettiin apua ja usein sitä annettiin, vaikka todellista tarvetta ei aina ollut.
Yhden kirkon sakastissa on kaksi isoa (pari kertaa kopiopaperilaatikon kokoista) laatikkoa kynttilöitä tuolin alla. Silti minulta on useamman kerran pyydetty kynttilöitä, ”kun meillä ei ole niitä!”
Olisi parempi auttaa todellisten tarpeiden tyydyttämisessä. Niitäkin Inkerin kirkossa on ihan riittävästi.
6. Ruplan kurssi, osa 2
Edellisessä kirjeessäni kerroin, että ruplan kurssin arveltiin vahvistuvan ennen maaliskuun puolivälissä olevia Venäjän presidentinvaaleja.
Toisin kävi: 16.3. kurssi oli 99.9718 ja vaalien jälkeisenä maanantaina 100.2432.
Löysin Narvasta vaihtopisteen, jossa oli hyvä kurssi: 98 – samana päivänä Venäjän keskuspankin kurssi oli 98.7225. Pietarissa on muutama rahanvaihtopiste, joissa voi olla jopa hieman keskuspankin kurssi parempi kurssi, mutta yleensä kurssi on muutaman prosentin keskuspankin kurssia huonompi.
7. Internet-ongelmia
Jostain syystä tietokoneeni kadottaa välillä yhteyden routeriin – josta sen pitäisi saada internet-yhteys.
Ostin ethernet-kaapelin, sillä yhteyden saa Tuutarissa toimimaan.
Mutta välillä yhteys pätkee muuallakin.
Tallinkin sivuille ei Venäjällä pääse. Onneksi viikolla laivat eivät yleensä ole täysiä eli saan ostettua lipun, kun pääsen Viroon.
Viimeksi Virossa ei Venäjän keskuspankin sivusto (katson sieltä ruplan kurssin) toiminut. Tuli ilmoitus: palvelua ei ole alueella, jossa olet.

Sama ilmoitus tuli, kun yritin Venäjällä käyttää kovalevyn siivoukseen tarkoitettua ohjelmaa. Venäjä lopetti kaikki VPN-yhteydet maaliskuun alussa – niitä käytettiin ”kiellettyjen sivustojen” katsomiseen.

Banaanisota

Yhdysvallat tarjosi Ecuadorin valtiolle ilmaisia aseita sen aikanaan ostamien venäläisaseiden tilalle. Yhdysvallat aikoi toimittaa saamansa aseet Ukrainaan.

Venäjä suuttui suunnitelmasta ja kielsi ecuadorilaisten banaanien tuonnin maahan. Syy oli niistä löytyneet tuhohyönteiset.

Venäjän banaanituonnista muistaakseni 80 % tuli Ecuadorista. Seuraus näkyi pian kaupassa: banaaneja oli tosi vähän ja vähän ajan kuluttua ne olivat tummanruskeita. Lisäksi hinta nousi reippaasti.

Pian uutisissa kerrottiin, että Ecuadorista oli Moskovaan tullut ryhmä neuvottelemaan tilanteesta.

Vähän aikaisemmin uutisissa oli kerrottua, että Kiina oli tehnyt Ecuadorin kanssa sopimuksen banaanien ostamisesta.

Banaani on Venäjällä tärkeä: kun Neuvostoliiton hajoamisen jälkeen päästiin matkustamaan ulkomaille, matkustajat aina ostivat paljon banaaneja.

Aikanaan Viron televisiossa oli ohjelma, jossa toimittaja meni suomalaiseen banaanikypsyttämöön ja näki Onkel Tuca -banaanilaatikoita. ”Nyt asia selvisi: heillä on setä Tuca, joka lähettää heille banaaneja!”

Asia näkyy venäläisissä kaupoissa: vihannes- ja hedelmäosaston vaaossa numero 1 on aina banaani.

Lujaa Lada-laatua

Edelleen saan lainaan Maria-kodin Ladan.

Kerran illalla olin tulossa Tuutarin kirkolle ja halusin vaihtaa lyhyet valot pitkiksi. Valokatkaisin tuntui kumman vetelältä ja saman tien se putosi auton lattialle. Samalla loppui vilkkujen käyttökin.

Seuraavana aamuna tutkin asiaa. Totesin, että 4x4-millimetrinen alumiini oli katkennut. En ollut käyttänyt voimaa ja alumiinin olisi odottanut vääntyvän eikä katkeavan.

Porasin alumiiniin reiät molempiin puoliin ja laitoin reikiin pop-niitin käytetyn naulan ja liimaa. Taas oli vilkut ja valojakin sai vaihdettua.

Maria-kodin yleismies Sergei sanoi, että hän vaihtaa osan uuteen. Onneksi Ladan osia saa Venäjältä. Sanoin hänelle, että yleensä tuollainen liimakorjaus toimii viikon-pari ja sitten se hajoaa.

Asia jäi arvoitukseksi - mikä vilkkuviiksen rikkoi.

Kummallista teologiaa

3.3. Helsingin Sanomissa oli kirjoitus, jossa toimittaja pitkästä aikaa meni käymään sunnuntain jumalanpalveluksessa itähelsinkiläisessä kirkossa.

Sinänsä aika erikoinen juttu lehdessä, joka pääsääntöisesti suhtautuu varsin negatiivisesti kirkkoon. Juttu oli asiallinen.

Mutta lopussa oli yllätys: ”Päällimmäisenä mielessä pyörivät pastori Kotirannan sanat: ihminen on pohjimmiltaan hyvä.” Saarnatekstinä oli 1 Moos 3 eli syntiinlankeemuskertomus.

Itsekin olen saarnannut samasta tekstistä, mutta tullut päinvastaiseen lopputulokseen: ihminen on pohjiaan myöten paha.

Samaa todistavat uutiset joka päivä. Viimeksi Moskovassa tehty terroristihyökkäys, jossa viimeisten tietojen mukaan kuoli ainakin 137 ihmistä.

Mistä nousee kiivas halu tehdä ihmisestä hyvä? Vastoin silminnähtäviä todisteita.

Mielenkiintoinen kirja

Yhdessä Inkerin seurakunnassa on seurakuntalainen, joka on innostunut paitsi inkeriläisyydestä, myös Suomen ja Neuvostoliiton välisistä sodista.

Hän lainasi minulle kirjan: Aake Jerro: Siiranmäen miehet, Otava, 1977, 359 sivua.

Kirja kertoo legendaarisesta Tyrjän rykmentistä, sen taisteluista kesällä 1944 ja sen johtajasta Adolf Ehnrootista.

Suomi joutui vetäytymään Kivennavalla olevasta Siiranmäen puolustusasemasta, kun Suomenlahden rannikolla rintama oli murtunut ja oli vaara, että vihollinen pääsisi hyökkäämään oikealta sivustalta ja joukot jäisivät mottiin.

Heti kirjan alussa on yllätys: rintamalla tiedettiin aivan varmasti, että suurhyökkäys on tulossa. Jopa lomalle lähteneet sotilaat arvelivat, että loma jää kesken – kuten se usein jäikin. Miksi Päämajassa ei uskottu suurhyökkäykseen? Miksi pidettiin hyökkäystä Aunuksen Karjalassa todennäköisempänä?

Toki hyökkäyksen rajuus yllätti myös rintamalla olleet sotilaat.

Tämä oli johtanut linnoitustöiden laiminlyömiseen. Joka johti ”turhiin tappioihin” – hiki säästää verta. Esimerkiksi Siiranmäen linnoitukset todettiin kelvottomasti ja suurelta osalta jopa hyödyttömiksi.

Toinen yllätys on kirjassa moneen kertaan todettu usko Jumalaan. Ehnrooth sanoi kerran kirjassa seilailuilleen, että hän rukoilee heidän puolestaan joka päivä.

Moneen kertaan kerrotaan myös ihmeellisistä pelastumisista ja siitä, kuinka vihollinen ei käyttänyt tilaisuutta hyväkseen. Melkoinen osa rykmentin sotilaista kuoli, mutta sodan jälkeen oli vielä kotiutettavien pieni joukko.

Kirja saa jatkoa ”Teräsmyrskyssä loppuun asti - Äyräpään-Vuosalmen suurtaistelu kesällä 1944” – kirjasta.

Kirjaa lukiessa saa kuvan siitä, millaista elämä nyt on itäisessä Ukrainassa: vihollisella on suuri miehistö- ja kalustoylivoima. Poikkeuksiakin on, nyt ei taivaalla lennä satoja lentokoneita, mutta nyt siellä lentävät erilaiset dronit ja ohjukset.

Jos ei tietäisi, kuinka lopulta kävi, moneen kertaan kirjaa lukiessa olisi varma, että Suomella ei ole mahdollisuuksia torjua hyökkäystä, vaan maa miehittäisiin.

Huumori on välttämätöntä

Olin aikanaan Akavan opiskelijasihteerinä opiskelujeni loppuvaiheessa.

Joka toinen vuosi suomalaiset ammattiyhdistyskeskusjärjestöt tekivät matkan Venäjälle tai ja joka toinen vuosi Venäjältä tuli valtuuskunta Suomeen.

Konkarit kertoivat, että jos kyseessä on nuorisovaltuuskunta, keski-ikä on 60 vuotta ja jos kyseessä on lapsivaltuuskunta, keski-ikä on 50 vuotta.

Eihän ketä tahansa voinut päästää Neuvostoliitosta länsimaihin.

Venäläisiä erikoisuuksia

Hyasintti on Venäjällä naistenpäivän (8.3.) kukka.

Ostin asetelman, jossa oli kolme hyasinttia. Ikävä kyllä ne aukesivat vasta 10.8. eli hieman myöhässä.

Viime vuonna löysin Suomesta pääsiäisen alla keltaisia hyasintteja. Sopii hyvin pääsiäiskukaksi narsissin ohella.

Hyasintissa on miellyttävä tuoksu. Äiti kutsuikin niitä hajusinteiksi.

Tavaraa kaivataan

1. Kasettisoittimet alkavat olla katoavaa kansanperinnettä. Minulla on vielä muutama "varastossa"

Eräs ystävä kysyi minulta kasetteja – hän äänittää niitä uudelleen.

Jos on sinulla kasetteja, voi toimittaa minulle. Posti on turhan kallis (kasetit ovat yllättävän painavia), mutta jos jotenkin muuten saat ne Sleyn Helsingin toimistolle, niin hyvä.

2. Pari pietarilaista lasta on innostunut Legoista.

Kun olin lapsi, Legoja oli vain paria erilaista. Nyt niitä on valtava määrä.

Sama kuin yllä: jos ei Legoille ole käyttöä, löydän niille iloisen ottajan.

Ei niitäkään kannata postissa laittaa, mutta jos muuten saadaan Sleyn Helsingin toimistolle, kiitos!

Pieni opetuksen sana

Kirje Laodikean seurakunnalle

"Laodikean seurakunnan enkelille kirjoita:

Näin sanoo Aamen, uskollinen ja luotettava todistaja, Jumalan luomakunnan alku: Minä tiedän sinun tekosi: sinä et ole kylmä etkä kuuma. Kunpa olisitkin joko kylmä tai kuuma! Mutta sinä olet haalea, et kuuma etkä kylmä, ja siksi minä oksennan sinut suustani. Sinä kerskut, että olet rikas, entistäkin varakkaampi, etkä tarvitse enää mitään. Et tajua, mikä todella olet: surkea ja sääliittävä, köyhä, sokea ja alaston. Annan sinulle neuvon: osta minulta tuleessa puhdistettua kultaa, niin tulet rikkaaksi, osta valkoiset vaatteet ja pue ne yllesi, niin häpeällinen alastomuutesi peittyy, osta silmävoidetta ja voitele silmäsi, niin näet. Jokaista, jota rakastan, minä nuhtelen ja kuritan. Tee siis parannus, luovu penseydestäsi! Minä seison ovella ja kolkutan. Jos joku kuulee minun ääneni ja avaa oven, minä tulen hänen luokseen, ja me aterioimme yhdessä, minä ja hän. Sen, joka voittaa, minä annan istua kanssani valtaistuimellani, niin kuin minäkin olen voittoni jälkeen asettunut Isäni kanssa hänen valtaistuimelleen. Jolla on korvat, se kuulkoon, mitä Henki sanoo seurakunnille." (Ilm 3:14-22)

Tämä teksti oli Inkerin kirkossa vähän aikaa sitten sunnuntain epistolatekstinä. Siinä on monia tärkeitä yksityiskohtia, mutta saarna valmistellessani heräsin uudella tavalla siihen, että Kristus seisoo seurakunnan ulkopuolella ja haluaisi päästä sisään. Kuuluu taulu esittää Kristuksen ovella niin, että jalat ovat jo kääntyneet lähtemään pois – häntä ei siis päästetä sisään.

Suuri kysymys on: haluammeko olla seurakunnan sisällä vai Kristuksen kanssa?

Inkerin kirkon Suomessa asuvilla papeilla oli maaliskuussa kokous. Kun siellä puhuin tästä raamatunkohdasta, eräs pitkään kirkolliskokouksessa istunut kertoi, että arkkipiispa Mäkinen oli aikoinaan antanut selityksen tähän raamatunkohtaan kirkolliskokouksen avauspuheenvuorossaan. "Kristus on sisällä ja pyrkii ulos seurakunnan ahtaudesta!"

Selitys on paitsi kummallinen, myös täysin mahdoton.

Kun kerroin asiasta Sleyn lähetysjohtaja Ville Auviselle – joka on nykyään kirkolliskokousedustaja – hän etsi internetistä tuon vuonna 2013 pidetyn puheen. Niin arkkipiispa todella sanoi.

Ensimmäinen ongelma arkkipiispan tulkinnassa on rakennustekninen: ovesa on kahva sisäpuolella. Miksi Kristus ei avaa itse ovea. Suomessa palolaki vaatii, että oven on oltava yleisissä tiloissa

avattavissa sisäpuolelta ilman avainta, ettei kukaan jää palotilanteessa loukkuun. Tavaratalojen hätäuloskäynnit pitää saada auki sisäpuolelta. Millaisessa asunnossa arkkipiispa Mäkinen asuu? Onko Turun tuomiokapitulissa ovenkahvat vain ulkopuolella?

Toinen ongelma on sisälukutaito. Edellä Kristus moittii kovin sanoin seurakuntaa. Hän halusi muuttaa seurakuntaa. Sen ongelma ei ole "ahtaus" vaan "avaruus". Kristus kehottaa seurakuntaa tekemään parannuksen.

On selvää, että Laodikean seurakunnan ongelma oli sen mukautuminen ympäröivään yhteiskuntaan: kaupungin henki oli päässyt seurakunnan hengeksi.

Minä ymmärrän arkkipiispa Mäkisen puheen yrityksenä tehdä mustasta valkoista: "Ei Kristus ole konservatiivien vaan liberaalien puolella. Lukekaa itse Raamatusta!"

Samoihin aikoihin Suomen piispankokous antoi esityksen kahdenlaisesta avioliittokäsityksestä. Toinen perinteiselle avioliitolle ja toinen samaa sukupuolta oleville pareille. Helsingin Sanomat ylisti pääkirjoituksessaan piispoja loistavasta kompromissista ja väitti, että "Raamatussa asiasta on kaksi käsitystä". Minä en ole löytänyt Raamatusta yhtään kohtaa, joka puoltaisi samaa sukupuolta olevien avioliittoja. Sen sijaan sellaisen torjuvia raamatunkohtia on sekä Vanhassa että Uudessa testamentissa.

En näe esityksen takana muuta kuin haluan kumartaa yleisen mielipiteen suuntaan. Oli vain yksi piispa, joka ei kannattanut esitystä.

Eli sama tilanne kuin aikanaan Laodikeassa, ketä me kuuntelemme: Raamattua vain yleistä mielipidettä. Samalla tulee kysymys: haluammeko olla Kristuksen seurassa (siis käytännössä kirkon ulkopuolella) vai kirkossa, joka haluaa elää niin kuin yhteiskunta toivoo.

Olen jo useampaan kertaan sanonut: Venäjän perustuslaki toteaa, että avioliitto on vain miehen ja naisen välinen liitto.

Inkerin kirkon tilanne käy hankalammaksi, jos siltä aletaan kysyä, miksi se on yhteistyössä kirkon kanssa, jossa on "homoliitto" voimassa.

Tuskinpa esitys menee kirkolliskokouksessa läpi – se vaatisi ¾-osan enemmistön. Ihmettelen piispojen ajatuksenjuoksua. Vai oliko tarkoitus kertoa mm. Sleylle, että tämä on teidän "tulevaisuuden kirkonkone"?

Kiitos- ja rukousaiheita

- Rajan avautumista ja pysymistä avoimena edes Virossa, että pääsisin tekemään työtä vanhaan malliin.
- Ukrainan tilanteen rauhoittumista
- Vainotut kristityt eri puolilla maailmaa
- Että pääsiäinen – Venäjällä vasta 5.5. – kirkastaisi ihmisille, että Kristus on kärsinyt, kuollut ja ylösnoussut, että me voisimme pelastua ja saada iankaikkisen elämän.
- Internetin käyttö Inkerin kirkon tukemisessa
- "Laina-auton" pysymistä kunnossa.
- Suomen kirkon uusi avioliittokäsitys – että kirkko uskoisi Raamattua eikä yleistä mielipidettä.
- Sleyn asema kirkon lähetysjärjestönä. Piispoille pitää antaa vastaus toukokuun loppuun mennessä. Piispainkokous on syyskuussa ja kirkolliskokous, joka päättää asian, marras-kuussa.

Tämän renkaan yhdyshenkilönä toimii Pasi Hujanen. Hänelle tulee ilmoittaa osoitteenmuutokset jne. Mikäli ystäväsi/tuttavasi/naapurisi haluaa renkaan jäseneksi, ilmoitathan siitä Pasi Hujaselle, Sley, PL 184, 00181 Helsinki tai pasi.hujanen@sley.fi

Lähetyskannatus Pasi Hujasen työn tukemiseksi

Sleyn tilille IBAN: FI13 8000 1500 7791 95 BIC:DABAFIHH

- henkilökohtaisella viitenumrollasi, jolloin kannatus näkyy automaattisesti myös kotiseurakuntasi lähetyskannatuksena. Henkilökohtaisen viitenumeron saat Sleystä Anna Poukalta puh. 09 251 390 tai anna.poukka@sley.fi
- tai kirjoittamalla viestikenttään Pasi Hujasen rengas + oma kotiseurakuntasi
- tai Pasi Hujasen renkaan yleisviitenumrolla 10078 89200 30001 01518

Internetissä: www.taivaallinenlahja.fi/pasi-hujanen

Mikäli haluat avustaa diakoniatyötä Inkerin kirkossa, käytä tiliä:

- IBAN: FI13 8000 1500 7791 95
- viite 10078 89200 30010 04517
- **Käytä viitettä, se takaa, että raha menee oikeaan kohteeseen, lisäksi se vähentää työtä ja kuluja Sleyn keskustoimistolla.**

Poliisihallituksen 10.9.2021 myöntämän rahankeräysluvan RA/2021/1127 mukaisesti Suomen Luterilainen Evankeliumiyhdistys ry voi kerätä varoja toistaiseksi koko Suomen alueella Ahvenanmaata lukuun ottamatta. Kerätyt varat käytetään vuoden kuluessa keräyksestä.